Тішся вволю; смійся, доки
Озаряє сміх уста,
Та безхмарні літа-роки
Не накладують хреста;

Доки сумом та журбою
Ще не здибало тебе;
Доки небо над тобою
І ясне, і голубе.

Так, дитино моя люба,
Погуляй — твоя пора,
Бо вже, може, лиха згуба
І по тебе десь чухра.